

הארץ אחרי הרפתקות רבות (ביניהן אהבה נכזבת לסופר הפולני מרק חלאסקו), נאספה בזהירות על-ידי החוקרים.

כאותה שעה עצמה שאנשי המשטרה לקחו את מוטקה סורקר לבית-הסוהו, התייצבו חוליות נוספות בביתם של שני אנשים אחרים: שמעון פרידמן אדום-השיער, תושב שכונת שפירא, ודויד פינגר, שהתגורר גם הוא בצפון תל-אביב, נלקחו לבית הסוהו. עילת המעצר המושלש: החזקת רשת בתי-בושת בתל-אביב וניהולה.

סורגים חתוכים

הזמר הראיתי וההוכחות בידי המשטרה איפשר לחוקריה להביא את התיק לבית-המשפט, לטעון בפני השופט החוקר שיש בידם חומר מספיק להבאת החשודים לדין.

שוטרי הנפה התל-אביבית עקבו ימים ולילות אחרי שלוש דירות - האחת ברחוב ארלוזורוב 35 השנייה ברחוב מאזיה 9, והשלישית בבית מגודר בן קומה אחת ברחוב הגדוד העברי.

מיד כשהשתכנעה המשטרה שיש חשד מבוסס של קיום בתי-בושת בשלוש הכתובות, החלו שוטרים במדים ובלא מדים עוצרים כל אדם היוצא מאחת הדירות. הם שאלו לשמו, למעשיו, לסיבות ביקורו שם, השיגו לבסוף 21 עדויות מאותם אנשים שהיו מוכנים להעיד על מעשיהם בדירות החשודות.

בדרך זו התחקת המשטרה במשך חודש ימים על שיטות העבודה של בתי-הפגישות, שהיו מסוּוים בצורה מקורית כל-כך. אך העיקובים הממושכים, והחקירה הנמרצת, הגיעו כנראה גם לידיעתם של מחזיקי הדיירות. הדירה ברחוב מאזיה והדירה ברחוב הגדוד העברי נעזבו. נשארה רק הדירה ברחוב ארלוזורוב.



תמונות - עידום של נערו

של החשוד. אך מה האמת?

רדו, בעל שלושת החדרים, של סורוקר, לדעת המשטרה, העלתה החקירה כי ב' משרד של סורוקר, ולפני כן גם בדירות האחרות, עבדו במשך היום נשים שונות בארבע משמרות נפרדות. בין בעלי העסק, לפי אותה גירסה, היתה חלוקת עבודה, לפיה היה אחד מהם אחראי על המשרד, שני היה דואג לגיוס לקוחות ברחוב אלנבי, ליד קולנוע מוגרבי, ושליש אותם כשבפיהם טיסמה מסוימת ומוסכמת, כגון: "שמעון שלח אותי" לאחת מן הדירות האלה.

אך הבעייה שהעסיקה את החוקרים הייתה האם השתמשו בעלי המקום בתמונות של הבחורות, כדי לפתות לקוחות ולהגדים להם את טיב החומר העומד לרשותם?

ברגע הראשון, נטו אנשי המשטרה להניח אפשרות כזו. מה גם שבידי אחד מהחשודים מצאו תמונות של בחורות יפות. אך תמונות אלה נתגלו, מאוחר יותר, כתמונות של שחקניות הוליוודיות מפורסמות, או מפורסמות פחות, והעניין ירד מן הפרק. אך לא לפני שקיבל אותו פירסום גדול רעשני.

הבחורים, שהרחיחו לדברי המשטרה קרוב למאה וחמישים לירות ליום כל אחד, הכי חישו כל שייכות לעניין בית-הבושת. לדבריהם, הם פתחו את המקום למטרת מסחר במכוניות, ואם גם נמצאה בחורה במשרד, אין זה עסקו של איש מלבדם.

אך בינתיים גבתה המשטרה את עשרות העדויות, ביניהן עדויות של בחורות שעבדו, לדברי המשטרה, בדירות החשודות. גם הבחורה שנמצאה במקום, בעת החיפוש בדירה ברחוב ארלוזורוב, היתה יכולה לשמש סיוע רציני לתביעה, כאשר תוגש.

בדבר אחד הפסיקה בינתיים המשטרה לעסוק: באותו דבר שגרם להתעניינות הרבה, ושעורר את סקרנות הציבור סביב ארגון בתי-הפגישות: התמונות המפורסמות, או, בלשון איש המשטרה: אלבומי התמונות.

הנערה באלבום

היא אליזבת קנופקה, שתמונתה נפלה מתוך אלבום המכוניות בדירה החשודה. מאחר שהנערה איננה בארץ, לא יכול להיות לה כל קשר למעשים בהם נחשדים ומואשמים מחזיקי הדירה.

החלון, עשתה זאת מתוך בהלה, כפי ש' טוענים הנאשמים. אך יכול גם להיות שהיא פשוט לא הבינה את הוראות-החירום, לפיהן היה עליה פשוט לפתוח את החלון וללחוץ על הסורג. מראה סורג, שנראה קר. אך הוא יכול גם לשמש כחוט אופקיה לשוכני החדרים האחוריים, במקרה של התקרבות או כניסת גורמים בלתי-רצויים לשטח המשרד הדי-פקידי. המשטרה הבחינה כיצד נוסר הברזל הי-

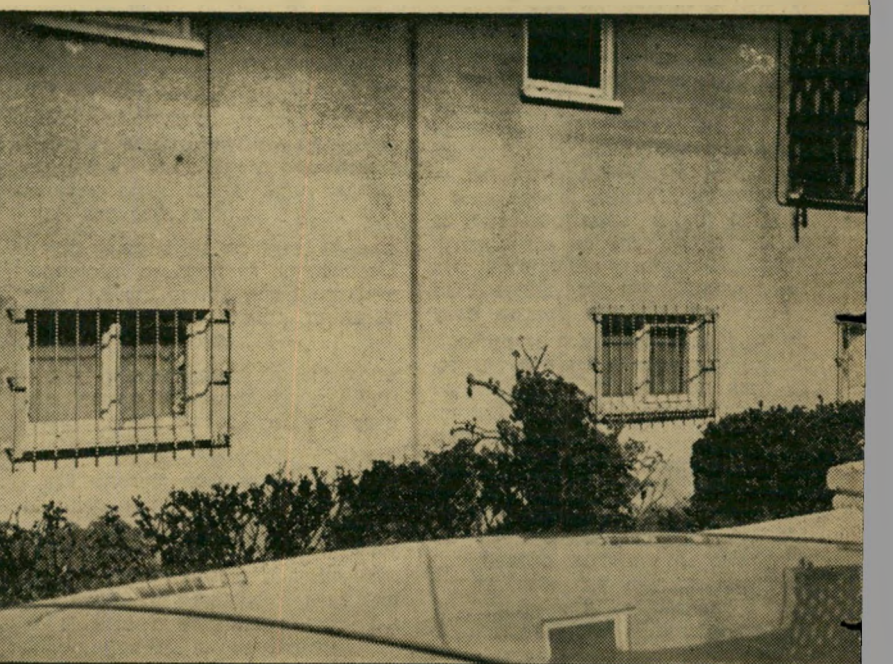
אלבום המכוניות

נות. אלה ירדו מן הפרק. המשטרה לא מצאה שום קשר בין התמונות ובין הטענה שהמקום שימש בית-בושת. איך הגיעה, בכל זאת, תמונתה של אליזבת קנופקה למקום? טען מוטקה סורוקר: "מה יש? גורתי אותה מתוך השבועון ל' אשה. אני אוהב תמונות יפות."

שלם, בילבל אותה והיא נשארה בחדר. והי גירסת המשטרה. *** חובב התמונות

עבה של הסורג האחרון, וכיצד הוחזר ל' מקומו בחוטים דקים כליכך, עד שלחיצת יד קלה דיה היתה כדי להוציא את הסורג המנוסר. בשעת-דחק יכול היה הפתח ש' נוצר לשמש יציאה לשעת חירום כדי לה' מלט מתוך החדר. יתכן כי הבחורה, ששברה את זכוכית

אחרי דירה אחת הרבה יותר קל לעקוב. אנשי המשטרה ראו כיצד הותקן חוט הי' חשמל, המוביל מהחדר הראשון של הי' משרד אל החדר האחרון שלו, המשמש בית-שימוש, אך יכול לשמש מטרת אחרות. חוט החשמל עלול היה להיות חוט של טלפון, כטענת מחזיק המשרד, מוטקה סורוקר



הוא הדירה התחתונה ברחוב ארלוזורוב. בתמונה רואים את החלון (הקיצוני מימין) בו נוסרו הסורגים. כן רואים את חוט החשמל, היוצא מהחלון המנוסר, עולה למעלה, יורד לחלון השמאלי.